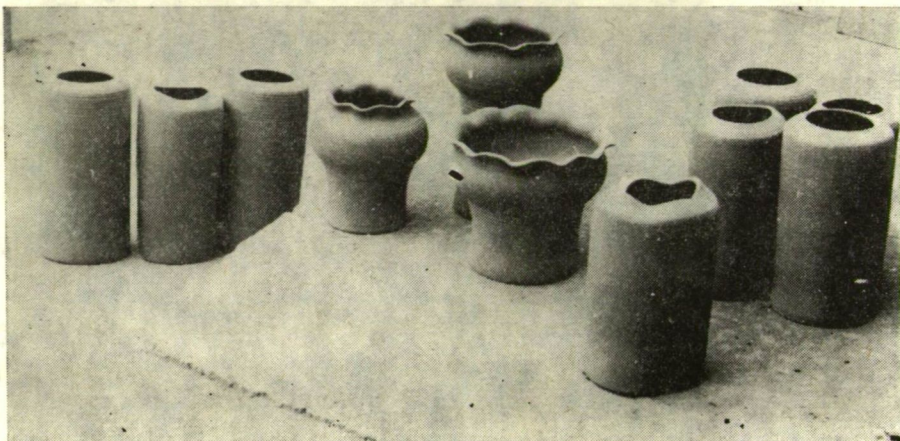

hagyunk rajta, ha falhoz vágjuk, ha megsimítjuk. Ezek a kísérletek eredményei élnek tovább a fent említett plasztikában is. Jelenleg a repedés problematikája foglalkoztatja. Eredményeiről, elképzeléseiről így nyilatkozik: „Tudom, hogy egy adott forma mire képes, ismerem a kifejező erejét. Tudom, megfogalmaztam, mit akarok mondani, s azt is, ehhez milyen eszközökre van szükségem. Most több motívum egymás mellé helyezésével a komplexebb, az összetettebb hatásokat keresem.” Munkáival még ez évben kiállításon találkozhatnak az érdeklődők a budapesti Fényes Adolf Teremben.

Ambrus Éva „Bella”-készletével robbant be a magyar porcelánipar és hazai ipari tervezőművészet élvonalába. 1972-ben készített díjnyertes kollekciója a meglévő NDK félautomata gépsor kötöttségei között szinte a maximumot nyújtja. Jó példája a körültekintő munkának, a minden, aprónak tűnő mozzanat és momentum figyelembe vételének. Ez éppúgy jellemző a fogás kiképzésére, mint a kiöntésre, a tisztántarthatóságra, a biztos statikai követelményeinek szem előtt tartására. Most egy vendéglátóipari együtttest mutat. Valóban együttes, egymáshoz szerkezetileg és

FABRI JUDIT: VÁZÁK

funkcionálisan is kapcsolódó étkészlet szükség szerint fejleszthető, építhető. Egy színű fehér máza tartózkodóan elegáns, visszafogottan szép. Több darabját szívesen látnánk a családok háztartásaiban is. Amikor speciális területen, az épületdekoráció körében készített tervek, inspirálta a természeti környezet éppúgy, mint a népművészet sajátos alakzatai. Falak, kerítések, régi parasztházak részletei, faldíszek, alakzatok és metszetek felhasználásával tervezte épületburkoló csempédszeit.

Tuza László szabad idejében szobrokat készít. Az Alföldi Porcelángyár bejárata mellett amorf, s mégis szigorúan szerkesztett, sorozatban gyártható kertplasztikája látható. A plasztika világában az oldottabb, szabadabb formavilág izgatja.

*

Több mint tíz esztendővel ezelőtt Hódmezővásárhelyen, szinte úttörő kezdeményezésként nagyszabású kiállítást rendeztek a város iparművészei a Tornyai János Múzeumban. Azóta csönd. Ez év végén ismét kollektív tárlatra készülnek. Ez módfelett fontos lenne. Mert nemcsak önmaguk képességeit mérnék fel, de a gyári környezet rugalmasságát, a megméretés izgalmát, a közönséggel való közvetlen találkozás tanulságait is ígéri egy ilyen bemutató. Fontos, „hogy minél hamarabb realizálódjanak azok az elképzelések, amelyek ezeknek a felelősséggel gondolkodó és tehetséggel alkotó iparművészeknek az agyában és kezében rejlenek”.